

krug predavača i ponešto izmijeniti samu strukturu zasjedanja, uvođenjem reportaža i anketa. To je za slušateljstvo mnogo lakši a vjerujem i uspješniji način, na koji se proširuje znanje i upoznavanje predmeta, a s obizrom na njih same donekle i produbljuje. Željeto je samo još da mu uspije izmijeniti krug slušatelja ili ga barem proširiti i na one, za koje bi ovakova predavanja zajedno s anketama i reportažama bila od prvenstvene vrijednosti i važnosti. Nije, doduše, ni za onu omladinu koja se nalazila, ni za onaj stariji sloj prisutnih, bilo suviše čuti i vidjeti, što su predavači iznosili; ama velikom je njihovom broju sâm problem i onako srcu prirasao, jer se njihov nazor na svijet i život sukladno prikriva s ideologijom priređivača. Nama bi bilo milije, a za sam uspjeh stvari kud i kamo korisnije i uspješnije, kad bi uspjelo privući one, koji na problem rasta i izgradnje novih pokoljenja Hrvatske gledaju ili posve oprečnim ili barem dosta neispravnim pogledima.

Osim nagovorâ gg. biskupa (Preuzv. Dr. A. Stepinca, msgr. P. Butorca) i svećeničkih lica (msgr. P. Jesiha i o. M. Blažića), spominjemo predavače po važnosti i vrijednosti predmeta: prof. Miloslavića »Kobno sprečavanje poroda«, msgr. Juretića: »Sablast opustošenja naroda bez djece«, dr. Wagnera: »Seksualni odgoj«, te Vladimira Švarca: »Briga javnih ustanova za mladež«. Napose je pažnje vrijedno predavanje: »Omladina i veliki pokreti sadašnjice« od p. Poglajena.

Nema sumnje da ovogodišnji HST bilježi kao takav jedan korak naprijed. A kad on bude opće hrvatski i po svom opsegu i stvarnom interesu, kao što je po svojoj zamisli i trudu priređivača, onda će se tek moći govoriti i o njegovim plodovima u hrvatskom narodu.

Hrvatsku je Bogoslovsku Akademiju ko dotvorenja HST zastupao s pozdravnim govorom podpredsjednik prof. A. G a h s.

PREDAVANJA U PRIREDBI HRVATSKE BOGOSLOVSKE AKADEMIJE

Prof. A. Ž.

Ove su godine predavanja u priredbi HBA obilnija po broju i biranija po sadržaju. S obzirom na značaj hrvatske jubilarne godine išlo se za tim, da se svrati pažnja na ona pitanja, koja popunjavaju povjesni okvir zbivanja u razvoju našega narodnoga života. Jubilej povlači sobom razmatranje prošlosti, što je i u ovom našem slučaju na mjestu. Zato sva predavanja imaju više značaj povjesni, ukoliko ne dotiču pitanja sadašnjice.

S druge strane je uvijek aktuelno pogledati u povijest, pogotovo kad se iz nje mogu i moraju povlačiti spasonosne

opomene i upute za suvremenu generaciju. A tako je bez sumnje kod nas danas. Potomci bi starih Hrvata morali s osobitim marom svraćati svoj pogled na zbivanje prošlih vijekova, na vjerski i moralni značaj svojih pradjedova, da u ovoj tmurnoj sadašnjici ne izgube kompas i ne pođu putevima, kojima njihovi stari nikada ne bi pošli. Tu je misao imao odbor ove godine na umu, kad je birao predavanja i predavače.

U Jeronimskoj dvorani će se dijelom u predbožićno, a dijelom u preduskrsno vrijeme održati ova predavanja:

Prije Božića:

Dr. M. Barada: Sveta Stolica prema Hrvatima za narodnih vladara.

Dr. F. Rožić: Hrvatska narodna kultura.

T. Harapin O. F. M.: Vjerska i kulturna uloga franjevaca u hrvatskoj povijesti.

Dr. J. Oberški: Slavni biskupi u hrvatskoj povijesti.

Dr. A. Živković: Vjera i moral starih Hrvata.

Dr. M. Markov: Hrvatska crkvena umjetnost.

Poslije Božića:

Stj. Sakač S. J.: Najstarije veze Hrvata sa Sv. Stolicom.

J. Kocijanić: Vjerska i kulturna uloga starih redovničkih obitelji u hrvatskoj povijesti.

Dr. J. Kalaj: Postanak i razvoj glagoljice među Hrvatima.

Dr. K. Draganović: Bosna u crkvenoj povijesti Hrvata.

Stj. Poglajen S. J.: Zadruga — hrvatski prinos praktičnoj i teoretskoj sociologiji.

Dr. Đ. Višošević: Grkokatolička crkva među Hrvatima.

K. Grimm S. J.: Znanost u staroj Hrvatskoj.

I. Kozelj S. J.: Vjerska i kulturna uloga isusovaca u hrvatskoj povijesti.

Dr. Đ. Gračanin: Utjecaj moderne Evrope na hrvatski kulturni razvitak.

Dr. Stj. Bakšić: Savremeno vjersko i moralno stanje među Hrvatima.

A. Zaninović O. P.: Sveta Hrvatska — naši blaženi i na glasu svetosti.

N O R M A E¹

a Card. Praefecto S. Congregationis negotiis religiosorum sodalium praepositae, Summi Pontificis iussu traditae tribus Familiis franciscalibus.

2. — Ita pariter nullimode permittatur, ut libri aut scripta publicentur circa quaestiones praecedentiae inter Minoriticas Familias, quamvis ad solum usum Fratrum seu Ordinis publi-

catio fiat. Igitur nunc et in perpetuum eliminetur, utpote quod nullatenus respondet spiritui humillimi Francisci, istud controversiarum genus, alienum prorsus a mente S. Sedis, et aperte improbatum in Litteris Apostolicis Seraphici Patriarchae, quibus omnino standum est.

3. — Manuale Historiae Ordinis Fratrum Minorum exaratum a R. P. Holzapfel et latine redditum a R. P. Haselbeck, quod maximo dolore replevit Summum Pontificem pluresque alummos e triplici Franciscali Familia, nullatenus debet relinqui in manibus Religiosorum, praecipue iuniorum sive clericorum seu studentium sive sacerdotum, neque divulgari, neque laudari, quum illud apertis verbis Summus Pontifex censura dignum duxerit: imo a publico commercia totis viribus removendum est.

4. — Nemini unquam liceat censura notare Patres Conventuales, SECUNDUM PRIVILEGIA VIVENTES, uti eos vocat Leo X in Bulla Ite et vos. Quin imo omnes reverenter et obedienter admittant, quod de ipsis asseritur in Constitutionibus Urbanis Cap. I Reg. tit. 2, ert. 2 et 3 (quibus Urbanus ipse per Litteras Apostolicas Militantis Ecclesiae, rub die 15 Maii 1628, inviolabilis Apostolicae firmitatis robur dedit, decernens, easdem ab omnibus et singulis dicti Ordinis Fratribus ceterisque personis, sub poenis, in illis contentis, inviolabiliter perpetuo observari debere), videlicet: Ad eorum vero temeritatem coercendam, qui diceris captiosisque verbis Ordinem insequentes, Regulae transgressores Conventuales vocant, quod non ad litteram sine glosa, sed ad praescriptum privilegiorum. Apostolicarumque declarationum S. Francisci institutum observent, monemus omnes, et singulos, quod quisquis, seu dictis, seu scriptis Fratres Minores Conventuales, iuxta has constitutiones viventes, non esse veros Regulae S. Francisci observatores, ausus fuerit quoquomodo asserere, mox Apostolicae Sedis excommunicationem sese incurrere sciat. — Cum enim neminem astringere possit S. Francisci Regula, nisi quia a Summis Pontificibus, et Apostolica Sede approbata, confirmata et recepta, hanc ob rem ipsius Sactissimae Sedis arbitrio est, eam pro tempore sic declarare, mitigare, interpretari, et quod Fratres sic declaratam firmiter, et fideliter observantes, veri filii sint et S. Francisci sequaces, eiusque sanctissimae Regulae professores, et servatores statuere. Quare contra Constitutiones, et declarationes huiusmodi quidpiam attentare, sive praesumere uniusquisque facile intelliget, quam temerarium sit.

Romae, die 15 Septembris 1910.

Fr. I. C. Card. Vives, Praefectus.

¹ Donosimo ovo zamoljeni od strane Provincijalata otaca franjevac konventualaca.